

ДЕВА МАРИЯ ВЪ НАЗАРЕТЪ И ВЪ ХРАМА

Далече, твърде далече от насъ има една страна, наречена много отдавна Палестина. Въ нея, на едно планинско мѣсто, се намира единъ малкъ градецъ съ бѣли кѣщи. Той се казва Назаретъ.

Тукъ, почти на края, въ една малка кѣщица нѣкога се родила и живѣла майката на нашия Спасителъ. Предъ самитѣ прозорци и въ градината имало чудно хубави цвѣтя. А вътре живѣли трудолюбиви и набожни люде. Тѣ се казвали Йоакимъ и Анна и по потекло били отъ славния и великъ родъ на царъ Давида. Но въпрѣки знаменития си произходъ Йоакимъ и Анна били тогава бедни. Нѣмали нищо друго освенъ нѣколко нивици, ливади и тая кѣщица. Но тѣ не биха я дали и за позлатения дворецъ на царъ Ирода. Праведни и щастливи — тѣ отъ сутринъ до вечеръ се трудили. Работили вкѣщи и по полето. И припечеленото въ края на недѣлята и на годината тѣ раздѣляли на три: едната частъ давали на беднитѣ въ Назаретъ, другата изпращали на храма въ Иерусалимъ, а третата задържали за себе си.

Така всѣка година течалъ животътъ имъ въ Назаретъ. Но най-голѣмото щастие на Йоакимъ и Анна била тѣхната малка дъщеря Мария. Тя била просто даръ отъ небето за тѣхния праведенъ животъ и истинска утеха въ старинитѣ имъ. Когато, обаче, я изпрос-

вали отъ Бога съ горещитѣ си сълзи и молитви, тѣ сж обещали да я посветятъ Нему да служи още отъ малка.

Сега вече тя била на три години. Какъ хубаво било съ нея на старитѣ родители въ малката кѣщица! Тѣ не могли да се нарадватъ на златнитѣ ѝ кошички. Все повече и повече не могли да се нагледатъ на прекраснитѣ ѝ сини очички. А когато малката Мария се мжчела да помага на майка си вкѣщи, съседкитѣ много се чудили и облажавали майка ѝ, че имала най-послушното момиченце въ града. Когато пѣкъ Мария поливала цвѣтята предъ прозорцитѣ и въ градината, тя сама изглеждала като най-прекрасно и чудно цвѣте. Родителитѣ ѝ не знаели, какъ ще се раздѣлятъ съ нея.

Но — обещанието на Бога? Та нима малкиятъ Исакъ нѣкога не е билъ сжко така хубавъ и милъ? Въпрѣки това неговиятъ баща Авраамъ е билъ готовъ дори въ жертва да го принесе *заради Бога!* И тѣ сега — преклонили съ пламенна вѣра и съ дълбока любовъ старчески глави, открили тайната на малката Мария и я отвели въ Иерусалимъ.

Цѣлиятъ имъ родъ тукъ се събралъ на това семейно духовно тържество. Стари и набожни жени, които години наредъ вече живѣли и сами служели при храма, излѣзли да ги придружатъ и, сѣкашъ, да кажатъ на майката на Мария да